U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **RNDr. V. Ch.,** proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o návrhu na neplatnost volby všech kandidátů zvolených do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

takto:

I. Návrh na neplatnost volby kandidátů se v části týkající se všech kandidátů zvolených v Olomouckém kraji **zamítá.**

II. Návrh na neplatnost volby kandidátů se v části týkající se kandidátů zvolených v ostatních volebních krajích **odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] V návrhu, doručeném soudu dne 9. 6. 2010, navrhovatel nejprve rekapituluje, že dne 28. 5. 2009 byl přijat ústavní zákon č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny. Tímto ústavodárným aktem došlo k úpravě zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky tak, aby volby mohly proběhnout do 15. 10. 2009. Dne 10. 9. 2009 byl vynesen nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 27/09, kterým byl ústavní zákon č. 195/2009 Sb. zrušen. Tento nález však nebyl podle navrhovatele vykonatelný, protože byl vydán v rozporu s ústavním pořádkem. Vyhlášením tohoto nálezu došlo podle navrhovatele ke spáchání trestného činu sabotáže. Navrhovatel upozorňuje, že na základě tohoto podezření podala jiná osoba ve vztahu k dotčeným soudcům Ústavního soudu trestní oznámení k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci. Navrhovatel upozorňuje, že z neznámých důvodů je nález Ústavního soudu respektován. Proto ke konání voleb dle ústavního zákona č. 195/2009 Sb. vůbec nedošlo. V rozporu s tímto ústavním zákonem je též vyhlášení voleb prezidentem republiky (č. 37/2010 Sb.). Mimoústavní a nezákonné posunutí termínu voleb z doby do 15. 10. 2009 na termín 28. 5. až 29. 5. 2010 mělo zásadní vliv na výsledek voleb, zejména podílem hlasů, které získaly malé nebo nedávno založené politické strany. To je podle § 87 odst. 4 zákona

č. 247/1995 Sb. i důvod pro podání návrhu na neplatnost voleb. Navrhovatel upozorňuje, že jakkoliv v ČR platí princip suverenity lidu, moc si zde osvojují ústavní soudci, kteří hlasovali pro nález Pl. ÚS 27/09. Volby lze sice označit za demokratické, ovšem v nedemokratických poměrech. Tím může paradoxně dojít k odstranění demokratického právního řádu. Akceptace voleb v květnu 2010 by formálně stvrdila, že dotyční ústavní soudci činí nad principem suverenity lidu.

[2] Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval soud v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s."), navrhovatele usnesením k odstranění vad podání, a to zejména upřesněním, u kterých kandidátů se domáhá neplatnosti volby ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konaných ve dnech 28. a 29. května 2010. Za účelem odstranění uvedených vad stanovil soud navrhovateli lhůtu tří dnů od doručení tohoto usnesení.

[3] Na tuto výzvu soudu, kterou navrhovatel obdržel dne 10. 6. 2010, zareagoval tak, že jednak zopakoval obsah svého předchozího podání, jednak upřesnil, že se domáhá neplatnosti volby všech kandidátů zvolených do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

[4] K tomu soud uvádí následující. Volební zákon diferencuje mezi aktivní legitimací každého občana zapsaného do stálého seznamu „*ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen*", a politickou stranou nebo koalicí, jejíž kandidátní listina „*ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována*". Této zákonné úpravě je nutno rozumět tak (viz usnesení NSS ze dne 29. 6. 2006, čj. Vol 50/2006-53, publ. pod č. 945/2006 Sb. NSS), že zatímco občan může předmětný návrh podat jen ve vztahu ke kandidátům, zvoleným ve volebním kraji tam, kde mohl vykonat svoje aktivní volební právo; je politická strana aktivně legitimována k podání tohoto návrhu vůči všem kandidátům, zvoleným v krajích, kde také kandidovala, což může v konečném důsledku znamenat zpochybnění i všech zvolených kandidátů v celé republice. Výklad, podle něhož by kterýkoliv občan byl aktivně legitimován k podání návrhu na neplatnost volby kandidátů zvolených i v jiných krajích, než ve kterém mohl vykonat svoje aktivní volební právo, je podle přesvědčení soudu v přímém rozporu se zněním citovaného zákonného ustanovení a odporuje rovněž srovnání tohoto řízení se soudním přezkumem jiných typů voleb (volby do Senátu, volby do krajských a obecních zastupitelstev).

[5] Z právě uvedeného proto plyne, že návrh je věcně projednatelný toliko ve vztahu k těm kandidátům, kteří byli zvoleni ve volebním kraji, kde je stěžovatel zapsán do stálého seznamu, tzn. v Olomouckém volebním kraji. Zbývající část návrhu (tzn. ve vztahu k volbě kandidátů z ostatních 13 volebních krajů) proto musel soud odmítnout z důvodu chybějící aktivní legitimace navrhovatele [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

[6] Ve vztahu k návrhu na neplatnost volby kandidátů zvolených v Olomouckém volebním kraji soud konstatuje, že navrhovatel je aktivně legitimován a návrhový petit je srozumitelný a věcně projednatelný. Návrh však není důvodný.

[7] Navrhovatelova teze, proč měli být kandidáti zvoleni neplatně, vychází z toho, že k volbám v květnu 2010 došlo protiústavně. To spojuje s protiústavností nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 27/09 ze dne 10. 9. 2009, publ. pod č. 318/2009 Sb., kterým Ústavní soud ke dni 10. 9. 2009 zrušil ústavní zákon č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny. K tomu lze pouze uvést, že finálním interpretem Ústavy České republiky je Ústavní soud (čl. 83, čl. 89 odst. 2 Ústavy). Není proto v pravomoci Nejvyššího správního soudu, aby snad přezkoumával ústavnost nálezu Ústavního soudu. Rozdíl mezi demokratickým právním státem a anarchií spočívá právě v tom, že konečná rozhodnutí soudů jsou v prve jmenovaném státě respektována.

[8] Soud proto dospěl k závěru, že ve vztahu ke kandidátům zvoleným v Olomouckém volebním kraji sice navrhovatel k podání návrhu aktivně legitimován byl, nicméně nebyla zjištěna protizákonnost nebo dokonce protiústavnost jejich volby v tom směru, jak argumentoval navrhovatel, a proto byl v této části návrh podle ustanovení § 90 s. ř. s. zamítnut.

[9] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu